

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 190.789 van 25 februari 2009
in de zaak A. 132.926/XIV-30.558.**

In zake :

[REDACTED]
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, thans de Minister van Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] van Roemeense nationaliteit, op 12 februari 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 januari 2003 waarbij de aanvraag tot het bekomen van een verlenging van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten om medische redenen geweigerd wordt;

Gelet op het arrest nr. 156.700 van 22 maart 2006 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de verzoekende partij;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 2009;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VERSWIJVER die, loco Advocaat L. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. [REDACTED] van Roemeense nationaliteit, heeft op 3 april 2001 een asielaanvraag ingediend. De asielaanvraag wordt afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2001.

1.2. Op 23 mei 2001 dient verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden met toepassing van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.3. Op 13 december 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

1.4. Op 17 januari 2002 vraagt verzoeker om een "tijdelijke verblijfsvergunning" op basis van een medisch attest. Deze aanvraag wordt op 11 februari 2002, 14 april 2002, 12 mei 2002, 4 september 2002, 4 november 2002 en 7 januari 2003 herhaald.

1.5. Op 14 januari 2003 laat de Minister van Binnenlandse Zaken aan verzoeker weten dat geen gevolg kan worden gegeven aan zijn aanvraag voor verblijfsverlenging om medische redenen.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar Uw aanvraag voor verblijfsverlenging om medische redenen, dien ik U mede te delen dat geen gunstig gevolg kan gegeven worden aan Uw verzoek. Uit het controle-onderzoek van Dr. De Block blijkt dat betrokkene niet verhinderd is te reizen naar zijn land van herkomst en daar de nodige zorgen kunnen worden verstrekt.

Derhalve verzoek ik U de betrokkene uit te nodigen gevolg te geven aan de verwijderingsmaatregel die hem werd betekend.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

“Schending van de formele motiveringsplicht zoals verwoord in de uitdrukkelijke motiveringswet van 29.07.1991.

De formele motiveringsplicht houdt in dat verzoeker in staat moet zijn de motieven van de weigering te begrijpen na lezing van de beslissing.

In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar het verslag van controlearts dr. De Block, waaruit zou blijken dat verzoeker niet verhinderd is te reizen naar zijn land van herkomst en daar de nodige zorgen zouden kunnen worden verstrekt.

Het verslag is echter niet aangehecht aan de bestreden beslissing, noch wordt de inhoud van het verslag overgenomen in de beslissing zelf.

Zowel verzoeker als zijn advocaat hebben er het raden naar welke concrete motieven en gegevens de arts van tegenpartij inroept en gebruikt om tot zijn conclusie te komen, die de grondslag vormt van de bestreden beslissing.

Verzoeker is aldus in de onmogelijkheid om na te gaan of de beslissing op goede redenen steunt, waardoor de formele motiveringsplicht wordt geschonden.

Voor zover als nodig verwijst verzoeker naar eerdere rechtspraak van de Raad van State, waarbij deze stelde dat de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing waarbij de verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten geweigerd wordt nadat deze aanvankelijk om medische redenen toegestaan werd, dient te motiveren (R.v.St., nr. 67.543 van 22 juli 1997)”;

2.2. Overwegende dat verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een verslag van de controlegeneesheer, dat het verslag evenwel niet is aangehecht aan de bestreden beslissing, noch wordt de inhoud van dit verslag opgenomen in de bestreden beslissing zelf, dat hij er het raden naar heeft welke concrete motieven en gegevens de geneesheer van de verwerende partij inroept om tot zijn conclusie te komen; dat verzoeker dient te worden bijgevallen; dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 vervatte uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan oordelen of het nuttig is zich hiertegen te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat de voornoemde artikelen 2 en 3 de administratieve overheid ertoe verplichten, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze; dat de Minister van Binnenlandse Zaken zijn motivering beperkt tot: “Uit het controle-onderzoek van Dr. De Block blijkt dat betrokkene niet verhinderd is te reizen naar zijn land van herkomst en daar de nodige zorgen kunnen worden verstrekt.”; dat de Minister zijn overweging dus

integraal baseert op het verslag van de controlegeneesheer; dat het doel van de motiveringsplicht evenwel niet wordt bereikt door de verwijzing naar een advies waarvan de inhoud voor de bestuurde onbekend is gebleven; dat dient besloten tot de schending van de formele motiveringsplicht, zoals onder verwoord in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat het enig middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 januari 2003 waarbij verzoekers aanvraag tot het bekomen van een verlenging van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten om medische redenen geweigerd wordt.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftiend februari tweeduizend en negen, door :

de HH. A. BEIRLAEN,
C. VERHAERT,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

A. BEIRLAEN.